

Сценарій свята

«Можна

все

на

світі

вибирати,

сину,

Вибрати

не

можна

тільки

Батьківщину»

Слово вчителя

Політичний, економічний, духовний розквіт України можливий за умови гарантування її державного суверенітету, політичної незалежності, збереження територіальної цілісності та недоторконості кордонів.

Гарантом національної безпеки України виступають боєздатні збройні сили, побудовані за принципом оборонної достатності.

Збройні сили є необхідним атрибутом держави і виконують її найголовнішу – захисну – функцію.

Становлення сучасних збройних сил України має свою предісторію, свої традиції, які передаються з покоління в покоління: це вірність своєму народові, любов до Батьківщини, прагнення служити її інтересам, бути гідними нащадками і продовжувачами славних традицій.

Військові традиції не вмирають, доки існує сам народ, доки розвиваються його збройні сили. І тому день 23 лютого – День захисника Вітчизни, – був і залишається на сьогодні всенародним святом. Це данина любові і поваги до захисників Батьківщини. Це свято людей військової справи, доблесті і честі.

Український народ завжди поважав своїх захисників.

(звучить пісня “Ой у лузі червона калина...”)

1. “А ми тую стрілецьку славу збережемо...” Усе життя поклали запорожці на те, щоб оборонити люд український від неволі польських магнатів та нападів, і дбали лише про те, щоб в цій боротьбі здобути лицарської слави, а про особисту користь і не думали...

Україно! Сивий степ – моя колиска..
І спасибі, що його ти зберегла.
Я вклонюся цьому степу низько-низі
Поцілую чисту воду джерела.

Я приляжу серед літа, серед віку,
Припаду чутливим серцем до трави
І почую: розмовляють між собою
І тупоче тьма лихої татарви.

Я почую: розмовляють між собою
Скромний горбик і загострений курган.
Ох, чи мало костомахою-косою
Накосила тут розлючена карга!

Україно! Чую голос недалеко:
- Ти могил не обмини, не обмани! -

я не знаю джерело чи око предка
Пильно дивиться на мене з глибини!

2. 6 грудня 1240 року закінчилась історія старого княжого
Київа, поховавши під руїнами Десятинної церкви останніх
захисників свого міста. Могутня Київська Русь перестала
існувати, а для її народу почалась епоха двохсотлітнього татарського
рабства.

З 1349 року український народ під подвійним ярмом _ татар-
ським і польсько-літовським. Хто тільки не зазіхав на українські землі!
Страшна епоха Золотої орди, Кримської орди. У 1482 році Менглі-грей
спустошив Київщину, знищив околиці Київа. Кілька років татари шматували
Поділля і Галиччину. Щороку з України забирали в орду кожного десятого
хлопця і десятку дівчину...

3. За річкою вогні горять
Там татари полон ділять
Село наше запалили
І багатство разграбали,
Стару неньку зарубали,
А миленьку в полон взяли.
У долини бубни гудуть,
Бо на заріз людей ведуть,
Коло шиї аркан в’ється,
А по ногах ланцюх б’ється.

5. Коли в Україну прийшли польські закони та порядки, багато
сміливців почали тікати на вільні землі Дикого поля. Молоді українці
вирушали ватагами зі зброєю, обирали отамана, будували курені на січі від
можливого набігу татар.

6. Життя на “вольниці” без пана і холопа дедалі більше вабило молодих
людей. А коли їм вдавалося відбити бранців і награвований товар – щастю не
було меж. Отож поступово самоорганізовані козаки ставали захисниками
рідного народу. Проходили роки, десятиліття. Козацький рух настільки
поширився, що став військовою політичною силою. І в ХУІ столітті Дмитро
Вишневецький своїм коштом разом з козаками будує на Хортиці фортецю-
перший козацький бастион захисту від завойовників. Для змученого віками
народу України Хортиця стала символом боротьби за незалежність.

7. Над Хортицею хмари, як віки...
Дніпро біжить за ними у погоню

Сивіючі ,обпалені боки,
Як на Дніпровській переправі – коні...
Давай уяву пустим до води.
Які вона таїни покаже?
Іди на клич,козацький кінь, іди !
Ти не придуманий,ти справжній.
Я виріс тут і знаю ,що трава,
Коріння перепливши,вкрила тайну-

Гетьманський скарб,де мерзне булава,
Де царгородський меч мовчить причайно.
Не руште тайну,хай в землі живе!
Козацький кінь з сучасною підковою,
Згадавше про сідло,нас позове
Іржанням над дідизною Дніпровою.
Хмаринки множаться і гаснуть на льоту.
І кінь на вечоровім водопої
Губами вип”є хмару золоту,
Не зрушивши гармонії земної.

8. Козацьке військо впродовж віків було армією,яка протистояла чужинцям,яка боронила свою землю і український народ від завойовників.Запорізька Січ уславилась іменами Байди Вишневецького,Сагайдачного,Хмельницького, Дорошенка,Сірка,Виговського...Найбільшу славу здобув Богдан Хмельницький.Ціла доба в історії України зветься Хмельниччиною.

Служити в козацькому війську вважалося в народі найпочеснішою справою. Навіть ті матері,що в звичайний час благали синів не ходити на Запоріжжя,під час великого походу самі виряджали дітей у військо.

9. З суботи на неділю заказали на війну;
Заказали на війну.Хто сина має,
А хто не має,нехай наймає.
Мала ненька одного сина Іванка,
Та й та вислала,та научала:
“Ой,їдь ,сину,та на віночку

(Слово від козаків)

10. Служити в українському війську ,служити Україні-було

справою честі і життя Запорізька Січ, українське військо перестали існувати після приєднання України до Московщини... Важко було Богдану Хмельницькому побороти самому ляхів. Він уклав військову угоду в 1654 році з московським царем Олексієм Михайловичем, за якою Україна мала бути вільною, правитися гетьманами, мати своє військо. Угодою передбачалося, що на Україні не буде жодного московського полку. Але московський цар зрадив. Україна була роздerta між Московщиною і Польщею. Ця доба в Україні називається Руїною.

За часів Петра I і Катерини II була скасована Запорізька Січ, останній отаман, Петро Калнишевський, був заарештований і відправлений у Соловецький монастир. Це сталося 1775 року.

Український народ залишився без власного війська, отже втратив свободу. Бо народ, якщо він не має ким і чим себе захистити, не може бути вільним. Але поки жива в народі пам'ять і пісня, він прагне волі, і хоч через століття, а все ж здобуває її.

11. Мій предок пісню з поля бою виніс
Крізь випуклі щити ворожих лав.
Дорогу із неволі Перебійніс
Булатом блискавиці прокладав.
Живе мій рід нескорений, невбитий,
І наша рідна пісня не вмира.
Підводиться прапрадіт знаменитий
На світовому обрії Дніпра...

12. Українська армія може по праву пишатися своєю історією, своїми традиціями. Ніколи наші війська не загарбували чужих територій, не зазіхали на чуже добро, чужі землі, ніколи не були агресорами.

13. повертаючись обличчям до нашої історії, ми з глибокою вдячністю схилиємо голови перед бійцями Радянської армії. Славу українські солдати і офіцери здобули на фронтах Великої Вітчизняної війни.

(пісня "Священная война")

14. В нас клятва єдина і воля єдина,
Єдиний в нас клич і порив:
Ніколи,ніколи не буде Україна
Рабою фашистських катів!

Ми сталлю з гармати,свинцем з карабіна
Розтрощемо вщент ворогів...
Ніколи,ніколи не буде Україна
Рабою фашистських катів!

Вкладає меча в руки вірного сина
Наш край ,щоб цей меч пломенів.
Ніколи,ніколи не буде Україна
Рабою фашистських катів!

15. Історична Бажанова “Клятва” пролунала вже на другий день після того,як ворог напав на нашу рідну землю.Вона кликала і вселяла віру в перемогу.Немає більшого покликання,як захищати Батьківщину.

16. “Все,все ми віддаємо тобі,Батьківщино...Все,навіть наші серця.І хто не звідав цього щастя,цієї...краси вірності,той не жив по-справжньому...”-писав фронтовик,молодий Олесь Гончар у романі “Прапорносці”

17. Більша частина населення України боролася проти фашизму в лавах Червоної армії,брала участь у радянському партизанському та підпільному русі.

18. З Україною пов’язані вирішальні подіїна всьому радянсько-німецькому фронті.Адже саме тут відбулися такі великомасштабні операції тяжкого 1941 року,як зустрічна танкова битва у районі

19. Луцьк-Броди-Рівне,Київська,Одеська,Севастопольська,Керченська оборонні операції.

20. Стратегічне місце Україна зберігала й надалі. Саме з неї після поразки Південно-Західного фронту під Харьковом та Кримського фронту в травні 1942 року розпочався найбільший генеральний напад фашистів на Волгу та Кавказ, який тривав 125 днів. Він мав вирішити долю війни. Звідти ж, після переконливої перемоги радянських військ у Сталінградській битві, почалося визволення України.

21. У визволенні України брала участь майже половина діючої Червоної Армії, мільйони солдат різних національностей билися на п'яти фронтах. Тому ця війна завдала Україні величезних втрат. Майже кожен п'ятий мешканець України загинув у ній. Зруйновано і спалено 714 сіл і селищ, 28000 сіл і хуторів, 16150 промислових підприємств.

(слово ветерана Великої Вітчизняної війни)

22. Кожне молоде серце сьогодні і завжди повинно берегти пам'ять про всіх, хто відстояв державу в тій страшній війні. Берегти, шанувати, стояти на варті, щоб ніколи не поторилась та біда, яку пережив наш народ у 1941-1945 роках.

22. Я був солдатом у лютий час
Вогнем накритий лежав не раз,
Та біг я по кулях, немов по стерні,
Як силу безсмертя давала мені
Атака, атака!

Війна минула, та я живу
Мене не скошиш, немов траву,
Не згасиш неправдою серце моє-
Бо в ньому палає, гримить і встає
Атака, атака!

Як я нарвуся десь на біду-
Очей лякливо не відведу,
В журбі не схилю перед нею чола,
А ждатиму тільки, щоб знак подала
Атака, атака!

Я був солдатом, я переміг,
І сходить сонце з грудей моїх.
У крилах пшениці, зорі, джерела –
Той лет, що мені на звитягу дала
Атака, атака!

23. Пам’ятаєш, земле,
Сорок п’ятий,
Стихле небо, підняте салютом?..
Пам’ятаєш перший крик дитяти-
Як салют на вічне щастя людям?
А сьогодні
Днів отих малята
Дочок і синів своїх ведуть...
Пам’ятаєш, земле,
Сорок П’ятий?..
Земле!..
Сорок перший не забудь.

(звучить пісня “Синева”)

24. 15 лютого 2006 року виповнилося 17 років відтоді як вивели з Афганістану радянські війська, але рани цієї війни кровоточать і досі. Не можуть матері забути загиблих і покалічених солдат-синів, а дружини та діти – своїх чоловіків і батьків. Афганістан болить в душах сотень людей.

25. Окоління воїнів-афганців знає ціну життя, ціну дружби, єдності, зберегло військову відданість і військове братерство. І ще досі тим, хто пройшов афганське пекло сниться, як горіли небо й земля. Від душманських куль хлопці падали, як скошені снопи, у свої 20 років одне в одного на очах. А до того ж ще й географічні умови: нестача води і гарячий пісок навкруги, або гори, у яких не пройти. Ковток води цінувався як золото, одна баклажка води ділилася на цілу роту.

25. Усі дані про жорстоку і несправедливу війну тримали в секреті. І лише в останні роки на шпальтах преси потрапили деякі цифри.

За 9 років півтора місяці (з 25 грудня 1979 року по 15 лютого 1989 року) в Афганістані побувало 620 тисяч радянських солдат, офіцерів, генералів і 21 тисяча робітників і службовців. За цей час було вбито, померло від ран, загинуло в різних катастрофах, нещасних випадках, пропало безвісти, не повернулося з полону 14453 чоловіків, 35 тисяч було поранено.
Пам’ятаймо про те, що в Афганістані загинуло 3280 українців. Нині в Україні живе понад 150 тисяч воїнів-афганців.

(слово воїна-афганця)

26. Під час Великої Вітчизняної війни і під час виконання інтернаціонального обов'язку в Афганістані загинули наші земляки.Список таких людей дуже великий,ми згадаємо тих хто був нагороджений державними нагородами.

27. Герой Радянського Союзу Олег Бичковський.Його ім'я носить наша школа.

29.герой Радянського Союзу Роман Сміщук.Його ім'я носить одна з вулиць нашого селища.

30.Воїн-інтернаціоналіст Олександр Чабанюк.

31. Воїн-інтернаціоналістМикола Маслій.

32.Воїн –інтернаціоналіст Сергій Гаврилук.

33.Схилимо голови перед світлою пам'яттю тих,хто віддав своє життя, увійшовши у безсмертя.Вшануємо їх хвилиною мовчання.

(хвилина мовчання)

34. Їх пам'ятник – життя:блакитні небеса,
І заводські гудки,і вранішня роса.
Вони,як заповіт,дали нам день погожий,
Щоб цвів оцей бузок,що край вікна звиса,
Щоб на лузі співала замашна коса.
Вони-як сонце,що ніколи не згаса,
В серцях вони у нас,вони із нами в думці,
Хто горя шмат гіркий проніс у сумці.
В цвітінні яблунь та сіянні зір
Хвала життю,благословення й мир,
Де впала їхня кров,там сад зелений виник,
Стругають теслі,спів дзвенить сокір.
Життя живим побідний сурмить збір,
Могили мертвих квітує барвінок.

У вічність слава двері тим відчинить,
Хто впав за честь і волю Батьківщини!

(звучить пісня “Офіцери”)

35. Україна сьогодні-незалежна держава.Українські збройні сили покликані охороняти незалежність рідної землі.І служать наші хлопці сьогодні на Батьківщині.Ми любимо свою армію.Служити в ній-справа честі і обов’язку...

36. У традиціях українського народу проводи в армію-велике свято. Особливо в селі.Люди всім селом проводжають юнака до війська. Перед тим,як вирушити до військомату,новобранець повинен зайти в хату і сказати:”До побачення”

37. Співає вулиця святкова,
В солдати проводжає хлопця,
Веселий сміх,жива розмова
У бризках вранішнього сонця.

Луна на всі лади співучі
Дзвінка мелодія баяна.
І поруч ніжна і присмучена
Із хлопцем дівчина кохана.

В душі схвильованій юначій
Кружля земля і небо синє,
А мати схлипне- та й заплаче
І не надивиться на сина.

(слово представнику військомату)

38. У статті 65 Конституції України записано:”Захист Вітчизни,незалежності та територіальної цілісності України,шанування її державних символів є обов’язком громадян України”

39.В .Симоненко”Лебеді материнства”

(О .Борщевська співає “Україна”)

